

"مقاله پژوهشی"

پاسخ خصوصیات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی رقم گندم آسمان به محلول پاشی روی و آهن در شرایط دیم

زهرا ابراهیمی^۱، عباس بیابانی^۲، رحمت اله محمدی^۳، حسین صبوری^۴ و علی راحمی کاریزکی^۵

۱- دانشجوی دکتری گروہ زراعت، دانشگاه کشاورزی دانشگاه گنبد کاووس، (نویسنده مسوول: agri.ebrahimi@gmail.com)

۲- دانشیار گروہ زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی دانشگاه گنبد کاووس

۳- محقق بخش تحقیقات علوم زراعی- باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گلستان

۴- دانشیار گروہ زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی دانشگاه گنبد کاووس

۵- استادیار گروہ زراعت، دانشگاه علوم کشاورزی دانشگاه گنبد کاووس

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۸/۳۰ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۰/۱۰/۱۹

صفحه: ۵۳ تا ۶۲

چکیده مبسوط

مقدمه و هدف: با توجه به کمبود عناصر ریزمغذی و نیاز مبرم به غنی سازی در گیاهان مهم و راهبردی در تغذیه جامعه انسانی همچون گندم، ضرورت ایجاد می کند تا هر گونه راهکاری برای بهینه کردن کیفیت و تولید این محصول مورد ارزیابی قرار گیرد. همین امر سبب روی آوری پژوهشگران به بررسی تاثیر محلول پاشی عناصر روی و آهن در مراحل مختلف رشدی جهت ارزیابی عملکرد دانه و صفات کیفی گندم شده است.

مواد و روش ها: به منظور بررسی تاثیر محلول پاشی عناصر روی و آهن بر صفات غلظت روی، آهن، درصد نیتروژن در برگ پرچم، شاخص کلروفیل، دمای کانوپی، پایداری غشای سیتوپلاسمی، درصد نیتروژن دانه، عملکرد پروتئین دانه و عملکرد دانه گندم دیم آسمان، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در ۴ تکرار در ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی گنبد کاووس در سال زراعی ۹۹-۱۳۹۸ انجام شد. فاکتورهای آزمایش شامل محلول پاشی در چهار سطح (محلول پاشی عنصر روی، محلول پاشی آهن، مصرف همزمان روی و آهن و محلول پاشی آب خالص به عنوان شاهد) و فاکتور دوم در سه سطح زمان محلول پاشی (پنجه دهی، ساقه دهی و پرشدن دانه) در نظر گرفته شد.

یافته ها: نتایج تجزیه واریانس نشان داد که محلول پاشی با آهن، روی و مصرف همزمان آهن و روی اثر معنی داری روی صفات مورد بررسی داشت. همچنین محلول پاشی در مراحل مختلف رشد اثر معنی داری بر صفات مورد ارزیابی به جز شاخص کلروفیل و عملکرد دانه داشت. اثر متقابل محلول پاشی در زمان محلول پاشی نیز نشان داد، حداکثر مقدار روی در برگ پرچم مربوط به محلول پاشی روی (در زمان پرشدن دانه) و بالاترین میزان آهن در برگ پرچم نیز مربوط به محلول پاشی توام روی و آهن (در مرحله پرشدن دانه) و محلول پاشی آهن (در مرحله ساقه دهی) به دست آمد. بیشترین درصد نیتروژن دانه در تیمار محلول پاشی آهن (۲/۰۶ درصد) و محلول پاشی توام روی و آهن (۲/۰۴ درصد) در زمان محلول پاشی ساقه دهی بدست آمد. که از لحاظ آماری دریک گروه قرار داشتند. به علاوه عملکرد پروتئین دانه در شرایط محلول پاشی همزمان روی و آهن در زمان ساقه دهی نسبت به سایر تیمارها دارای بالاترین مقدار بود. در نهایت بیشترین عملکرد دانه نیز با مصرف همزمان آهن و روی در زمان پرشدن دانه و ساقه دهی بدست آمد.

نتیجه گیری: به طور کلی، محلول پاشی با عناصر ریزمغذی روی و آهن، باعث بهبود صفات کیفی گندم شد و عملکرد دانه گندم را در مقایسه با تیمار شاهد افزایش داد. همچنین محلول پاشی عناصر آهن و روی به تنهایی و یا در ترکیب با یکدیگر سبب افزایش عملکرد دانه و صفات کیفی گندم دیم در شرایط اقلیمی منطقه گردید.

واژه های کلیدی: آهن، روی، غنی سازی، کلروفیل، گندم

مقدمه

سوء تغذیه مواد غذایی را برای بیش از دو میلیارد نفر در سراسر جهان به دنبال داشته است (۱۷). در بین عناصر ریزمغذی کمبود روی و آهن در بین گیاهان و انسان و دام شایع تر از بقیه است (۸،۹). کمبود عناصر ریزمغذی مانند روی و آهن که غالباً ناشی از عدم کاربرد کودهای ریزمغذی در کشاورزی می باشد، موجب بروز مشکلات زیادی در انسان از جمله نقص سیستم ایمنی، کم خونی، اختلالات فیزیکی و رشد روانی و توسعه سرطان شده اند (۲۵). کمبود روی به عنوان پنجمین رتبه عامل بیماری و مرگ و میر در کشورهای در حال توسعه می باشد (۲۸). بنابراین نیاز ضروری به غنی سازی گیاه گندم ایجاد می کند تا راهکاری برای بهینه کردن کیفیت و تولید محصول گندم مورد بررسی قرار گیرد و از طرف دیگر یکی از روش های تامین سریع عناصر غذایی و رسیدن به یک جامعه سالم و تندرست، محلول پاشی عناصر کم مصرف می باشد. کارایی کم جذب عناصر در خاک، سبب گردیده که محلول پاشی روشی کارآمد در اصلاح اختلالات تغذیه ای گیاهان محسوب شود (۷،۳۹). امروزه علاوه بر عناصر پرمصرف، استفاده از عناصر کم مصرف امری مهم جهت دستیابی به حداکثر عملکرد در واحد سطح مورد توجه است (۳۵).

نقش غلات در تغذیه انسان، بسیار مهم و با اهمیت است. در این میان گندم (*Triticum aestivum* L.) با بیشترین سطح زیر کشت مهم ترین محصول غذایی دنیا بوده و ارقام بسیاری از آن در سراسر جهان کشت می شود (۳۱، ۴۹). سطح زیر کشت جهانی گندم بر اساس آمار فائو در سال ۲۰۱۹ حدود ۲۱۶ میلیون هکتار و تولید آن حدود ۷۶۶ میلیون تن گزارش شده است (۱۳). همچنین سطح زیر کشت گندم در ایران بر اساس آمار وزارت جهاد کشاورزی در سال ۹۸-۱۳۹۷، در حدود ۵/۸۶ میلیون هکتار بود که ۶۷ درصد آن دیم و ۳۳ درصد آن آبی بوده و میزان گندم تولیدی ۱۳/۷ میلیون تن برآورد شده است (۴).

ریزمغذی ها، عناصر معدنی مورد نیاز برای گیاه و توسعه جوامع انسانی است. با توجه به اینکه، عناصر کم مصرف به مقدار ناچیز در خاک، محصول و مواد غذایی وجود دارد. کاربرد عناصر ریزمغذی، برای بالا بردن بهره وری محصول گندم به ویژه زمانی که استفاده از کودهای معمولی (نیتروژن، فسفر و پتاسیم) موثر نیست بسیار مناسب است (۱۱). با توجه به اینکه استفاده ی مکرر از ارقام زراعی پرمحصول و با کیفیت پائین،

این عناصر در گیاه گندم، بهبود هر دو بعد صفات کیفی و کمی امنیت غذایی و کاهش اثرات منفی سوء تغذیه، امری ضروری در بهبود سلامت غذایی جمعیت ایران و دیگر کشورهاست. این پژوهش به منظور مطالعه اثر محلول پاشی آهن و روی بر عملکرد دانه و صفات کیفی در مراحل مختلف رشدی گندم دیم اجرا شد.

مواد و روش‌ها

این پژوهش به منظور بررسی تاثیر محلول پاشی عناصر روی، آهن و روی+آهن بر رقم جدید گندم دیم آسمان در سال زراعی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی گنبد کاووس (استان گلستان) که در طول جغرافیایی ۵۵ درجه و ۱۲ دقیقه شرقی و در عرض جغرافیایی ۳۷ درجه و ۱۶ دقیقه شمالی قرار دارد اجرا شد. ارتفاع از سطح دریا ۴۵ متر، و بر اساس آمار هواشناسی میزان مجموع بارندگی یا میزان نزولات منطقه در سال زراعی ۱۳۹۸-۱۳۹۹ به طور میانگین ۳۷۶ میلی‌متر بود (شکل ۱). آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۴ تکرار اجرا گردید.

زمین مورد نظر در پاییز بعد از مساعد شدن هوا به وسیله گاواهن شخم زده شد و در رطوبت مناسب خاک با دو دیسک عمود بر هم، بستر بذر آماده گردید. نمونه برداری از عمق ۳۰-۰ سانتی‌متری خاک محل آزمایش برای تعیین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش تهیه گردید (جدول ۱). خاک قطعه مورد نظر برای انجام کاشت از لحاظ ریزمغذی آهن ۲/۵ ppm و روی ۰/۵ ppm در حد بحرانی قرار داشت. هر کرت شامل ۶ خط کاشت به طول چهارمتر و فاصله خطوط کاشت ۲۰ سانتی‌متر بود. کاشت به صورت دستی صورت گرفت. خاک مزرعه مورد نظر بر اساس نتایج تجزیه خاک و توصیه کارشناسان بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی، ۱۰۰ کیلوگرم کود فسفات به صورت سوپرفسفات تریپل و ۱۰۰ کیلوگرم کود پتاس به صورت سولفات پتاسیم قبل از کشت به خاک اضافه شد. ۲۰۰ کیلوگرم کود نیتروژن به صورت اوره که یک سوم کود نیتروژن مورد نیاز در هنگام کاشت همراه با بذر در خاک قرار داده شد و مابقی کود نیتروژن در مرحله شروع پنجه زنی و شروع تولید شدن ساقه به صورت سرک به گیاه داده شد. کاشت به صورت دیم در ۲۰ آذرماه سال ۱۳۹۸ انجام گردید. در این تحقیق تیمارهای آزمایشی عبارتند از: محلول پاشی عناصر در چهار سطح شامل: محلول پاشی با آب خالص، محلول پاشی روی (به فرم Zn EDTA) و آهن (به فرم Fe EDDHA) و کاربرد توام آهن و روی و تیمار بعدی زمان‌های محلول پاشی در سه سطح شامل محلول پاشی در مرحله پنجه دهی، ساقه دهی و در مرحله پرشدن دانه اجرا گردید. غلظت عنصر روی جهت محلول پاشی دو در هزار و عنصر آهن سه در هزار از منابع ذکر شده بودند در هر مرحله فنولوژیکی ذکر شده مصرف شد.

محلول پاشی تیمارهای مورد نظر با سم پاش دستی و جهت جلوگیری از سوختگی برگ‌ها، صبح زود انجام شد. صفات

عنصر روی یکی از عناصر ریزمغذی ضروری است که در فرایندهای فیزیولوژیکی گیاهان مانند سنتز پروتئین‌ها، تولید هورمون اکسین، سنتز کلروفیل و پایداری غشای سلولی نقش اساسی دارد. این عنصر در بخشی از ساختار آنزیم‌ها به کار رفته است و یا به عنوان عامل‌های تعدیل کننده در تعدادی از آنزیم‌ها عمل می‌کند (۳۱، ۲۳). آهن نیز از عناصر کم مصرف و مهم برای گیاهان به حساب می‌آید. این عنصر در تثبیت ازت و فعالیت برخی آنزیم‌ها نظیر کاتالاز، پراکسیداز و سیتوکروم نقش موثری دارد و کمبود آهن منجر به کاهش غلظت کلروفیل و کاهش فتوسنتز و باعث تغییر غلظت و محتوی آهن و سایر عناصر ریزمغذی در بافت‌های گیاهی می‌شود که این صفات رابطه نزدیکی با عملکرد پروتئین و عملکرد گیاهان زراعی دارند (۴۰، ۳۹).

گندم‌های رشد یافته در خاک‌های فقیر از لحاظ عناصر روی و آهن، عملکرد دانه کمی تولید کرده و محتوی روی و آهن اندکی دارند (۳۷). کمبود روی سبب کاهش در فتوسنتز و حساس شدن گیاه نسبت به تنش‌های محیطی مانند گرما و خشکی می‌شود (۲۴). پژوهشگران با مطالعه اثر تنش خشکی و گرما بر روی گندم بیان کردند که این تنش‌ها سبب کاهش عملکرد دانه در رقم‌های مختلف گندم شد و محلول پاشی عناصر روی و آهن می‌تواند نقش بسزایی در بهبود وضعیت گیاه و ذخیره روی و آهن در گیاه داشته باشد (۲۲، ۲۰). غشای سلول‌های گیاهی از پروتئین‌ها و لیپیدها تشکیل شده‌اند و شرایط تنش زا (خشکی، دمای بالا، کمبود مواد ریزمغذی و...) بیش از اندازه باعث تخریب ساختار پروتئین‌ها و خروج از حالت طبیعی آن‌ها می‌شود. در نتیجه غشای سلول دچار آسیب شدید در کنترل ورود و خروج الکترولیت‌ها خواهد شد (۳۲). در طی یک تحقیق گزارش شد که تیمارهای محلول پاشی با ریزمغذی آهن و روی در گیاه گندم منجر به کاهش میزان نشت الکترولیت نسبت به تیمار شاهد شد (۴۰). نتایج پژوهش غفاری و رزمجو (۱۷) نشان دادند که محلول پاشی روی و آهن سبب افزایش درصد نیتروژن و محتوی کلروفیل و افزایش فعالیت‌های فتوسنتزی و افزایش عملکرد در گندم می‌گردد. عملکرد دانه گندم در شرایط محلول پاشی و عدم محلول پاشی نشان داد که در صورت استفاده از عناصر ریزمغذی روی و آهن، عملکرد دانه گندم نسبت به شاهد افزایش می‌یابد (۵۰). در طی بررسی دیگر محلول پاشی همزمان روی و آهن در گیاه گندم بیشترین عملکرد دانه بدست آمد (۳۴). محققان بر این نکته تاکید دارند که کاربرد روی و آهن موجب افزایش این عناصر در اندام‌هوایی و دانه و آرد گندم می‌گردد (۲۹). گزارش‌ها نشان دهنده اثر آهن به تنهایی یا همراه با دیگر عناصر ریزمغذی در محتوی کلروفیلی، فتوسنتز و فاکتورهای عملکرد در گیاه گندم می‌باشند (۵، ۳۹، ۴۰). پژوهشگران بر این باور هستند که به کار بردن آهن و روی به صورت توام زمانی تاثیر خواهد داشت که مقدار آهن بکار رفته بیشتر از مقدار روی باشد. در غیر این صورت عنصر روی مانع از جذب آهن شده و در نتیجه اثر منفی بر صفت مورد نظر خواهد داشت (۴۲). با توجه به اهمیت گندم و زراعت دیم آن و به دلیل کمبود مقدار آهن و روی در بیشتر خاک‌های کشور و کمبود

عملکرد پروتئین: عملکرد پروتئین با استفاده از معادله زیر اندازه گیری شد.

درصد پروتئین = عملکرد دانه × عملکرد پروتئین دانه
دمای کانوپی: دمای کانوپی، در زمان پر شدن دانه در مرحله خمیری از دو ردیف دو متری به وسیله دماسنج مادون قرمز^۱ اندازه گیری صورت گرفت (۴۳).

اندازه گیری نشت الکترولیت: از هر کرت، نمونه های از برگ برداشت شده و ۲۰ عدد دیسک دایره ای با پانچ از برگ ها تهیه شد. سپس به درون شیشه های درپوش دار انتقال داده شد و ۱۰ سی سی آب مقطر به آن ها اضافه گردید و به مدت ۲۴ ساعت شیشه ها در تاریکی قرار داده شد. با استفاده از دستگاه هدایت الکتریکی، پایداری غشای سیتوپلاسمی اندازه گیری شد. پس از آن به مدت ۱۵ دقیقه، در اتوکلاو در دمای ۱۲۰ درجه سانتی گراد قرار داده شد پس از سرد شدن، میزان پایداری غشای سیتوپلاسمی (هدایت الکتریکی) آن ها دوباره اندازه گیری شد و نشت الکترولیتی با استفاده از رابطه زیر محاسبه شد:

$$EC = (EC_0/EC_1) \times 100$$

EC₀: هدایت الکتریکی محلول قبل از اتوکلاو

EC₁: هدایت الکتریکی محلول بعد از اتوکلاو

محاسبات آماری با استفاده از نرم افزارهای EXCELL، MSTAT و SAS صورت گرفت. مقایسه میانگین ها بر اساس LSD در سطح احتمال ۵٪ انجام گرفت.

اندازه گیری شده شامل غلظت روی و آهن و درصد نیتروژن برگ، شاخص سبزیگی، دمای کانوپی، نشت الکترولیتی، درصد نیتروژن دانه، عملکرد پروتئین دانه و عملکرد دانه بود. **اندازه گیری شاخص کلروفیل برگ:** یک هفته پس از اعمال کلیه تیمارها شاخص کلروفیل برگ با استفاده از دستگاه کلروفیل متر دستی به روش غیر تخریبی اندازه گیری شد.

غلظت روی و آهن و درصد نیتروژن برگ: جهت اندازه گیری غلظت روی و آهن اندام هوایی در مرحله رسیدگی (مرحله خمیری)، نمونه های از برگ پرچم از هر کرت برداشت و خشک و آسیاب شدند و مقدار یک گرم از برگ های آسیاب شده در دمای ۵۵۰ درجه سانتی گراد در کوره الکتریکی خاکستر و در اسیدکلریدریک دو مولار حل و به حجم ۵۰ میلی لیتر رسانده شد و غلظت روی و آهن موجود به وسیله دستگاه جذب اتمی اندازه گیری شد (۳۱،۳۰). همچنین درصد ازت کل برگ (برگ پرچم) نیز از روش کج لیدال بدست آمد (۲۱).

درصد نیتروژن دانه و عملکرد پروتئین دانه: برای اندازه گیری درصد نیتروژن دانه از روش کج لیدال استفاده شد و نیتروژن دانه برای هر نمونه اندازه گیری شد و سپس به روش تیتراسیون، درصد نیتروژن نمونه مورد نظر حساب شد (۲۱).

$$100 \times \frac{\text{عدد حاصل از تیتراسیون} \times 0.014}{\text{وزن نمونه (گرم)}} = \text{درصد نیتروژن}$$

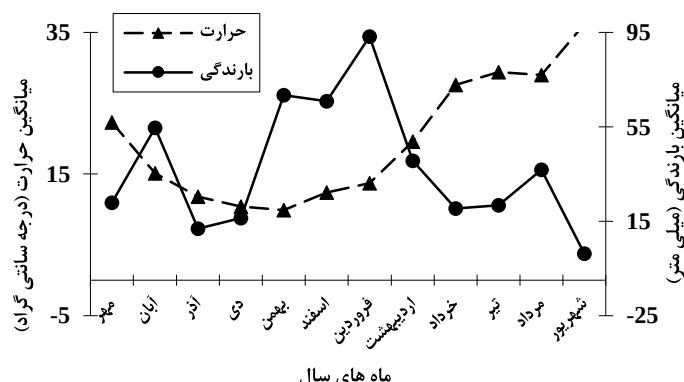
بعد از بدست آوردن مقدار نیتروژن درصد پروتئین با استفاده از فرمول زیر حساب گردید.

$$6/25 \times \text{میزان نیتروژن} = \text{درصد پروتئین}$$

جدول ۱- خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک محل آزمایش (عمق صفر تا ۳۰ سانتی متر).

Table 1. Soil Physical and chemical properties of experimental location (depth 0 to 30 cm)

مواد خنثی شونده	کربن آلی	اسیدیته	هدایت الکتریکی	نیتروژن کل	آهن	روی	فسفر	پتاسیم	بافت خاک	سال
۹/۵	۱/۲۹	۸/۲	۰/۹۴	۰/۱۳	۲/۵	۰/۵	۹/۲	۸۰۷	سیلت لومی	۱۳۹۹

شکل ۱- آمار هواشناسی آمبروترمیک کوتاه مدت ایستگاه هواشناسی سینوپتیک گنبد کاووس (۱۳۹۸-۱۳۹۹).

Figure 1. Short-term ambrothermal meteorological statistics of Gonbad Kavous synoptic meteorological station (2019-2020).

میانگین اثرات متقابل تیمارهای محلول پاشی در زمان نشان داد که غلظت آهن برگ که از بین تیمارهای محلول پاشی، محلول پاشی توام روی + آهن در مرحله پر شدن دانه دارای بیشترین غلظت آهن در برگ بود و محلول پاشی آهن در

نتایج و بحث

غلظت آهن در برگ (برگ پرچم)

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر فاکتورهای مورد مطالعه بر میزان آهن برگ معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه

نکته تاکید دارند که کاربرد روی موجب افزایش عنصر روی در اندام هوایی و دانه و آرد گندم شد (۲۹). تحقیقات خوشگفتارمیش و همکاران (۲۶) انیز نشان داد، مصرف کود روی موجب افزایش معنی دار غلظت روی در اندام هوایی گندم شد. نتایج محققین فوق با یافته‌های این پژوهش مطابقت دارد.

درصد نیتروژن در برگ

در این تحقیق بین تیمارهای محلول پاشی و زمان محلول پاشی و اثر متقابل هر دو بر درصد نیتروژن برگ در سطح احتمال یک درصد اختلاف معنی داری وجود داشت (جدول ۲). برهمکنش تیمارهای محلول پاشی در زمان محلول پاشی نشان داد که بیشترین درصد نیتروژن برگ در تیمار محلول پاشی همزمان آهن و روی در مراحل فنولوژیکی پر شدن دانه (۱۹۵/۱ درصد) و ساقه‌دهی (۹۲/۱ درصد) مشاهده شد. که البته با یکدیگر اختلاف معنی داری نداشتند. کاربرد آهن و روی در افزایش میزان کلروفیل و فتوسنتز موثر است و انجام محلول پاشی باعث افزایش درصد نیتروژن و میزان پروتئین گردید. محلول پاشی روی و آهن با افزایش فعالیت آنزیم روبیسکو سبب افزایش فعالیت فتوسنتزی گیاه می‌شود (۱،۴۰). بنابراین می‌توان انتظار داشت که با اعمال تیمار محلول پاشی آهن و روی در گیاهان درصد نیتروژن کل و پروتئین سازی اندام هوایی افزایش یابد. به‌طور کلی تیمار محلول پاشی عناصر روی و آهن نسبت به تیمار محلول پاشی آب (شاهد) باعث افزایش درصد نیتروژن برگ گردید. نتایج این تحقیق با نتایج محققین دیگر (۳۷،۲۷) مطابقت دارد.

درصد نیتروژن دانه

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثرات ساده و متقابل فاکتورهای مورد مطالعه بر صفت درصد کل ازت دانه معنی دار شدند (جدول ۲) بیشترین درصد نیتروژن دانه با مقدار ۲/۰۶ درصد و ۲/۰۴ درصد به ترتیب مربوط به تیمار آهن و تیمار توام روی و آهن در مرحله فنولوژیکی ساقه‌دهی مشاهده شد. و از نظر آماری هر دو در یک گروه قرار داشتند، و تیمارهای شاهد از کمترین درصد نیتروژن دانه برخوردار بودند (جدول ۳). تیموری و همکاران (۵۰) در یک بررسی مشاهده کردند که با مصرف کودهای محتوی آهن عملکرد دانه، غلظت ازت دانه، درصد پروتئین گیاه گندم به‌طور معنی داری افزایش می‌یابد. بنابراین می‌توان نتیجه گرفت که محلول پاشی باعث افزایش درصد نیتروژن دانه می‌شود که علت آن به دلیل جذب و حلالیت بیش‌تر عناصر کم مصرف در گیاه گندم بود. یکی از مزایای مهم محلول پاشی عناصر غذایی از جمله آهن و روی سبب افزایش محتوی عناصر دانه و باروری و عملکرد گیاهان زراعی می‌شود (۵۰،۳۹،۷).

عنصر آهن، نقش مهمی در متابولیسم نیتروژن دارد، بنابراین می‌توان انتظار داشت که با اعمال تیمار آهن در گیاه گندم نیتروژن اندام هوایی و نیتروژن دانه افزایش یابد. به‌طوری که محققین متعددی بیان کردند که محلول پاشی عناصر (مس، روی و آهن) بر روی گندم موجب افزایش محتوی کلروفیل، غلظت آهن، نیتروژن، روی، پروتئین و عملکرد دانه می‌شود (۴۱،۱۴،۸).

مرحله ساقه‌دهی رتبه دوم را به خود اختصاص داد. در اثر مصرف روی و آهن به صورت مخلوط و به تنهایی غلظت آهن در برگ پرچم در مقایسه با تیمار شاهد افزایش یافت (جدول ۳).

یون‌های فلزی همچون آهن، روی به عنوان کوفاکتور در ساختمان بسیاری از آنزیم‌های آنتی اکسیدانت مشارکت دارند و نتایج مطالعات محققین حاکی از آن است که در شرایط تنش، کمبود عناصر ریزمغذی فعالیت آنزیم‌های آنتی اکسیدانت کاهش یافته و حساسیت گیاهان به تنش‌های محیطی افزایش می‌یابد (۴۰،۷).

آهن در ساخت کلروفیل و انتقال الکترون در فتوسنتز نقش حیاتی دارد (۲۳). با توجه به نقش عنصر آهن در فرآیندهای فتوسنتزی و تشکیل کلروفیل، نتایج این آزمایش دور از انتظار نیست.

علاوه بر این محلول پاشی در تمامی مراحل فنولوژیکی گندم (پنجه‌دهی، ساقه‌دهی، پر شدن دانه) باعث افزایش آهن برگ پرچم نسبت به شاهد شد (جدول ۳). به نظر می‌رسد محلول پاشی آهن و روی باعث افزایش جذب عناصر غذایی و دوام سطح برگ می‌شود، طول دوره استفاده از مواد افزایش پیدا می‌کند و در نتیجه آن انتقال مواد به دانه نیز افزایش می‌یابد (۸). تحقیق روی روش‌های به‌کاربردن آهن در یک خاک آهکی روی گیاه گندم نشان داد که کاربرد محلول پاشی آهن سبب افزایش جذب آهن در اندام هوایی می‌شود و همچنین سبب افزایش عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک و شاخص برداشت می‌گردد (۱۰). تیموری و همکاران (۵۰) در یک بررسی مشاهده کردند که محلول پاشی آهن چه در زمان قبل از گلدهی و چه بعد از گلدهی باعث افزایش غلظت آهن گندم نسبت به شاهد شد. سدري و ملکوتی (۴۴) نیز گزارش کردند مصرف کودهای روی، آهن و مس علاوه بر افزایش ۲۰ درصدی عملکرد دانه، سبب افزایش غلظت این عناصر در دانه و اندام هوایی و کلش گندم شد و درصد پروتئین دانه از ۱۰/۶ به ۱۴ درصد افزایش داد. ونگ (۵۳) نیز بیان کرد که گندم در شرایط کمبود آهن (یک میلی مولار) نسبت به تیمار شاهد غلظت آهن در ریشه و اندام هوایی به ترتیب ۴۵ و ۵۱ درصد کاهش یافت. نتایج این آزمایش با یافته‌های بالا مطابقت دارد.

غلظت روی برگ

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای محلول پاشی و زمان محلول پاشی و اثر متقابل تیمار محلول پاشی × زمان محلول پاشی بر غلظت روی برگ معنی دار شد (جدول ۲). اثر برهمکنش تیمار محلول پاشی × زمان محلول پاشی نشان داد که بین تیمارهای محلول پاشی عناصر مورد بررسی، بیش‌ترین مقدار غلظت روی برگ با متوسط ۶۳/۹۸ پی پی ام در تیمار محلول پاشی روی در زمان پر شدن دانه به‌دست آمد و کمترین مقدار مربوط به تیمار شاهد در زمان پنجه‌زنی به دست آمد (جدول ۳). در طی پژوهشی، محلول پاشی عناصر آهن، روی، منگنز و منیزیم مقدار روی در اندام‌هوایی و کربوهیدرات‌های دانه، عملکرد دانه و اجزای عملکرد در گندم را افزایش داده است (۲۳،۱۵). از طرف دیگر محققان بر این

های گیاه نسبت به محیط با مقدار تبخیر و ترقق اثر خنک‌کنندگی این فرایندها و نیز هدایت‌گرمایی سایه‌انداز گیاهی مرتبط است. در یافته‌های متعدد، همبستگی بین کاهش دمای کانوپی با عملکرد به اثبات رسیده است (۵۱). طی این تحقیق، کاهش دمای کانوپی به عنوان یک صفت فیزیولوژیک نشان داد که تحت تنش عناصر غذایی و شرایط دیم دمای داخل کانوپی افزایش یافت. در حالی که در محلول‌پاشی عناصر ریزمغذی روی و آهن دمای کانوپی کاهش یافت. به‌طور کلی شرایط محلول‌پاشی موجب کاهش دمای کانوپی در مقایسه با شرایط شاهد شد. در همین رابطه فیتور و های (۱۶) بیان کردند که افزایش دما از طریق تخریب کلروفیل‌ها و همچنین بسته شدن روزنه‌ها باعث کاهش میزان فتوسنتز برگ می‌گردد که تاثیر مستقیمی بر روی عملکرد گیاه دارد. محققین زیادی گزارش کردند علت کاهش مقدار کلروفیل در برگ‌های تنش دیده در ارقام گندم را در نتیجه خسارت به غشاء کلروپلاست طی شرایط تنش (رطوبتی و تغذیه‌ای) اعلام کردند (۲،۴۰). بنابراین مصرف عناصر ریزمغذی روی و آهن در شرایط کمبود رطوبت و مواد مغذی می‌تواند موجب افزایش کلروفیل و کاهش دمای کانوپی در گیاه گندم بشود. که علت این امر می‌تواند به علت نقش این عناصر در متابولیسم ازت و ساخت کلروفیل باشد.

درصد نشت الکترولیت

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمارهای محلول پاشی، زمان محلول‌پاشی و همچنین اثر برهمکنش این تیمارها بر درصد نشت الکترولیت معنی‌دار شد (جدول ۲). برهمکنش تیمار محلول‌پاشی در زمان محلول‌پاشی نشان داد که کمترین درصد نشت یونی مربوط به محلول‌پاشی آهن در زمان ساقه‌دهی با ۷/۰۷۸ درصد و بیشترین درصد نشت یونی با ۳۲/۱۴۵ درصد متعلق به محلول‌پاشی آب (شاهد) در زمان پنجه‌دهی بود (جدول ۳). از آنجایی که نشت یونی با پایداری غشا سیتوپلاسمی رابطه عکس دارند، بنابراین تیمارهای محلول‌پاشی عناصر آهن، روی و توام آهن+ روی (در شرایط دیم) از پایداری غشاء بیشتر و نشت یونی کمتری نسبت به شرایط شاهد برخوردار بودند.

نتایج به دست آمده از تحقیقی روی ژنوتیپ‌های گیاه گندم نشان داد که ژنوتیپ‌های متحمل‌تر (به شرایط تنش آبی و مواد ریزمغذی) گندم دارای غشاء سیتوپلاسمی پایدارتر (EC پایین‌تر) و غلظت کلروفیل بیشتری نسبت به ژنوتیپ‌های حساس‌تر برخوردار بودند (۱۸). میرزاخانی (۳۲) در آزمایش خود روی گندم نتیجه مشابهی مبنی بر افزایش میزان نشت الکترولیت در شرایط تنش گزارش دادند. تنش خشکی باعث ایجاد اختلال در سیستم‌های آنزیمی کاهش‌دهنده فعالیت اکسیژن فعال و افزایش پراکسیداسیون چربی‌ها در غشاء و در نتیجه خسارت به غشای سلولی می‌شود و میزان نشت الکترولیت افزایش می‌یابد. زاگو و اوتزیا (۵۴) اظهار داشتند محلول‌پاشی آهن و روی با افزایش تحمل گیاه به شرایط تنش رطوبتی و تغذیه‌ای موجب شد گیاه دیرتر با شرایط تنش مواجه شود و در نتیجه درصد نشت کمتری داشته باشد.

یا همراه با دیگر عناصر ریزمغذی در محتوی کلروفیلی فتوسنتز و فاکتورهای عملکرد در گیاه می‌باشند (۵،۴۵).

شاخص کلروفیل برگ (SPAD)

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که شاخص کلروفیل برگ به طور معنی‌داری در سطح یک درصد تحت تاثیر تیمارهای محلول‌پاشی شده قرار گرفت. اما از لحاظ زمان‌های محلول‌پاشی تفاوت معنی‌داری مشاهده نگردید. همچنین اثر برهمکنش تیمارهای محلول‌پاشی $\times$ زمان محلول‌پاشی در سطح پنج درصد اختلاف معنی‌داری بود (جدول ۲).

در این پژوهش کمترین مقدار کلروفیل نیز مربوط به شرایط شاهد ملاحظه گردید و کاربرد توام روی و آهن در مرحله ساقه‌دهی با متوسط ۲۸/۷ واحد اسپد و مصرف آهن در مرحله ساقه‌دهی با متوسط ۲۶/۴۵ واحد اسپد به ترتیب بیشترین مقدار کلروفیل را نسبت به دیگر تیمارهای آزمایشی برخوردار بودند (جدول ۳). به طور کلی شرایط محلول‌پاشی عناصر ریزمغذی روی و آهن و توام روی+آهن از شاخص کلروفیل بالاتری در مقایسه با شاهد برخوردار بودند.

از مهم‌ترین دلایل کاهش در شرایط شاهد بدلیل تخریب کلروفیل به وسیله گونه‌های اکسیژن فعال و ممانعت از بیوسنتز کلروفیل است که تحت شرایط تنش دیم و کمبود ریزمغذی خاک (آهن و روی) است. زیرا محتوی کلروفیل یکی از مهم‌ترین عواملی است که ظرفیت فتوسنتزی را تحت تاثیر قرار می‌دهد (۱۲). مصرف عنصر روی و آهن میزان کلروفیل و فعالیت فتوسنتزی گیاه را افزایش می‌دهد و سبب توسعه پوشش گیاهی و افزایش سطح برگ و عملکرد می‌گردد (۵۰، ۱). بورنگ و همکاران (۶) در بررسی محلول‌پاشی روی و آهن بر خصوصیات بیوشیمیایی گندم بیان کردند که محلول‌پاشی توام روی و آهن در مرحله ساقه‌دهی موجب افزایش میانگین صفات کلروفیل و کاروتنوئید در ارقام گندم و کریم نسبت به شرایط شاهد شد. عباسی و همکاران (۱) در تحقیقی دریافتند که محلول‌پاشی عنصر روی و آهن می‌تواند موجب افزایش کلروفیل در گیاه گندم شود که این امر می‌تواند به علت نقش این عنصر در متابولیسم نیترژن و سنتز پروتئین و ساخت کلروفیل باشد. نتایج این مطالعه با یافته‌های محققین فوق مطابقت دارد. بنابراین بهبود شرایط تغذیه‌ای با کاربرد کلات روی و کلات آهن می‌تواند در فتوسنتز و افزایش کلروفیل در گندم موثر باشد.

دمای کانوپی

نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر فاکتورهای مورد مطالعه دمای کانوپی (دمای سایه انداز T) معنی‌دار بود (جدول ۲). اثرات متقابل محلول‌پاشی در زمان محلول‌پاشی نشان داد که از بین تیمارهای محلول‌پاشی، محلول‌پاشی همزمان روی+آهن در مرحله فنولوژیکی ساقه‌دهی با میانگین دمای ۲۳/۷۵ درجه سانتی‌گراد، کمترین دما را به خود اختصاص داد. و تیمارهای شاهد (آب خالص) در مراحل پنجه‌دهی و پر شدن دانه بالاترین دما را به خود اختصاص دادند (جدول ۳). برخی از پژوهشگران بر این عقیده‌اند که میزان رطوبت و عناصر غذایی و وضعیت ترقق در گیاه، نقش مهمی در تنظیم دمای گیاه در شرایط تنش خشکی ایفا می‌کند و کاهش دمای اندام-

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی در شرایط محلول پاشی

Table 2. Results of Analysis of variance on studied traits under foliar application

میانگین مربعات									
منابع تغییرات	درجه آزادی	آهن برگ پرچم	روی برگ پرچم	نیترژن برگ پرچم	شاخص کلروفیل	دمای کانوبی	نشت الکترولیت	نیترژن دانه	عملکرد عملکرد پروتئین دانه
تکرار	۳	۵۲/۳ ^{ns}	۴۴/۵ ^{ns}	۰/۰۰۰۸۹ ^{ns}	۰/۷۳ ^{ns}	۱/۵ ^{ns}	۱/۲۵ ^{ns}	۰/۰۷۷ ^{ns}	۶۷۸۳۹/۹۷ ^{ns}
محلول پاشی	۳	۵۶۶۲۵/۵۸ ^{**}	۲۶۰۰/۵۶ ^{**}	۱/۴۳ ^{**}	۴۲/۵۳ ^{**}	۱۷/۸۹ ^{**}	۲۹۷۶/۰۳ ^{**}	۰/۸۰ ^{**}	۴۸۹۴۶۳/۵۳ ^{**}
زمان محلول پاشی	۲	۵۳۷۳/۶۶ ^{**}	۲۲۵۶/۵ ^{**}	۰/۸۸ ^{**}	۲۲/۱۱ ^{ns}	۴/۱۹ ^{**}	۳۷۹۵/۸۳ ^{**}	۰/۶۰ ^{**}	۱۴۳۵۹/۱۹ ^{**}
محلول پاشی × زمان	۶	۱۸۲۰۷/۴۸ ^{**}	۱۶۳۳/۱۶ ^{**}	۰/۶۵ ^{**}	۱۷/۵۸ [*]	۵/۹ ^{**}	۱۵۱۲/۶۴ ^{**}	۰/۳۵ ^{**}	۱۷۳۵۱۲/۴۸ ^{**}
خطا	۳۳	۱۳۶/۸۷	۳۷/۷	۰/۰۰۶۹	۷/۹۲	۰/۲۹	۰/۸۲	۰/۰۷	۲۵۰۸/۰۲
ضریب تغییرات (درصد) CV (%)		۴/۸۳	۲۸/۳۹	۱/۹۰	۱۱/۶۲	۲/۱۲	۰/۸۳	۱۵/۸۸	۲۲/۳

ns، * و ** به ترتیب بیانگر تفاوت غیر معنی دار، تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد و تفاوت معنی دار در سطح ۱ درصد می باشد

جدول ۳- نتایج مقایسه میانگین اثرات متقابل محلول پاشی روی، آهن و روی + آهن در زمان محلول پاشی بر روی صفات مورد مطالعه در گندم
Table 3. Mean comparison results of interaction effects of foliar application Zn, Fe and Zn+ Fe in Time foliar application

تیمار	آهن برگ پرچم	روی برگ پرچم	نیترژن برگ پرچم	شاخص کلروفیل	دمای کانوبی	نشت الکترولیت	نیترژن دانه	عملکرد عملکرد پروتئین دانه
محلول پاشی	زمان محلول پاشی	(ppm)	(ppm)	(%)	(SPAD)	(°C)	(%)	(Kg ha ⁻¹)
شاهد	پنجه زنی	۱۵۱ ^f	۷/۴۸ ^e	۰/۸۸ ⁱ	۲۱/۴۸ ^{cd}	۲۷/۵ ^a	۱۴۵/۳۳ ^a	۴۹۶/۰ ^{ef}
ساقه دهی	۱۵۵/۵ ^f	۸/۰۱ ^e	۰/۸۹ ⁱ	۲۲/۸۸ ^{bcd}	۲۶/۲۵ ^b	۱۱۱/۲۷ ^e	۱۳۵/۲ ^{ef}	۴۹۵/۲ ^{ef}
پر شدن دانه	۱۵۱/۰ ^f	۸/۵۰ ^e	۰/۹۰ ⁱ	۲۱/۰۰ ^{dd}	۲۷/۲۵ ^a	۱۲۰/۸۸ ^d	۱۰۸ ^f	۳۷۴/۸ ^f
محلول پاشی روی	پنجه زنی	۲۰۵/۳ ^e	۱۲/۹۸ ^{de}	۱/۳۰ ^f	۲۴/۳۵ ^{bcd}	۲۵/۲۵ ^{cd}	۱۳۲/۲۶ ^b	۶۲۶/۹ ^{de}
ساقه دهی	۲۷۳/۵ ^{cd}	۲۰/۷۰ ^d	۱/۸۴ ^b	۲۴/۲۳ ^{bcd}	۲۴/۵ ^{def}	۱۰۱/۲۹ ^g	۱۰۳ ^{abc}	۷۴۷/۹ ^{bcd}
پر شدن دانه	۱۹۴/۳ ^e	۶۳/۹۸ ^a	۱/۶۸ ^c	۲۳/۳۰ ^{bcd}	۲۵/۷۵ ^{bc}	۱۱۰/۰۳ ^e	۱۰۶ ^{cde}	۶۹۶/۳ ^{cde}
محلول پاشی آهن	پنجه زنی	۲۶۲/۰ ^d	۱۰/۴۶ ^e	۱/۲۱ ^g	۲۳/۲۸ ^{bcd}	۲۵/۰۰ ^{cd}	۱۰۹ ^{vg}	۶۱۷/۵ ^{de}
ساقه دهی	۳۱۷/۰ ^b	۱۰/۱۴ ^e	۱/۴۶ ^e	۲۶/۴۵ ^{ab}	۲۴/۲۵ ^{ef}	۷۸/۰۷ ^g	۲/۰۶ ^a	۹۳۷/۰ ^{ab}
پر شدن دانه	۳۰۵/۳ ^b	۹/۱۱ ^e	۱/۵۳ ^d	۲۴/۶۸ ^{abcd}	۲۴/۲۵ ^{ef}	۸۴/۸۲ ⁱ	۱/۵۴ ^{de}	۶۷۷/۶ ^{cde}
روی + آهن	پنجه زنی	۲۷۰/۵ ^{cd}	۱۰/۸۳ ^e	۱/۰۷ ^h	۲۵/۳۵ ^{abc}	۲۵/۰۰ ^{cd}	۱۲۵/۱۰ ^c	۸۷۹/۲۰ ^{abc}
ساقه دهی	۲۸۶/۶ ^c	۴۲/۵۵ ^c	۱/۹۲ ^a	۲۸/۷۰ ^a	۲۳/۷۵ ^f	۹۴/۲۱ ^h	۲/۰۴ ^{ab}	۱۰۹۳/۷ ^a
پر شدن دانه	۳۳۴/۶ ^a	۵۴/۷۴ ^b	۱/۹۵ ^a	۲۴/۸۳ ^{abcd}	۲۴/۲۵ ^{ef}	۱۰۴/۰۶ ^f	۱/۶۱ ^{cde}	۸۶۶/۹ ^{abc}

میانگین های دارای حروف مشترک در سطح پنج درصد آزمون LSD تفاوت معنی داری نشان نمی دهند.

عملکرد پروتئین دانه

نتایج حاصل از آنالیز داده ها نشان داد که اثرات تیمارهای محلول پاشی شده، زمان محلول پاشی و اثرات متقابل هر دو بر عملکرد پروتئین دانه معنی دار بود (جدول ۲). مقایسه میانگین برهمکنش تیمارهای محلول پاشی در زمان محلول پاشی بر روی عملکرد پروتئین دانه گندم نشان داد که محلول پاشی توام روی + آهن در زمان ساقه روی افزایش معنی داری در این صفت ایجاد کرد و در مقایسه با تیمارهای دیگر از بالاترین مقدار عملکرد پروتئین دانه برخوردار بود. (جدول ۳). سلیسپور (۴۶) با بررسی اثرات مصرف آهن و روی در خصوصیات کمی و کیفی گندم آبی نتیجه گرفت که درصد پروتئین دانه تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار می گیرد. نتایج محققین دیگر نیز (۴۰، ۴۷) نشان داد که مصرف آهن و روی به صورت محلول پاشی باعث افزایش عملکرد پروتئین دانه و عملکرد دانه گردید. که با نتایج این آزمایش مطابقت دارد.

کاربرد آهن و روی در افزایش میزان کلروفیل و فتوسنتز موثر است و انجام محلول پاشی در زمان ساقه دهی که

بیشترین جذب مواد غذایی در این مرحله صورت می گیرد باعث افزایش رشد رویشی گیاه و سبب افزایش نیترژن برگ و دانه گندم و در نتیجه باعث افزایش عملکرد پروتئین دانه گردید. بنابراین می توان انتظار داشت که با اعمال تیمار آهن و روی در گیاهان، پروتئین سازی و عملکرد دانه افزایش یابد. در این پژوهش محلول پاشی با روی و آهن و مخلوط روی و آهن باعث افزایش مقدار عملکرد پروتئین دانه نسبت به تیمار شاهد شد.

عملکرد دانه

عملکرد گندم و افزایش آن با اثر ترکیبی عوامل مهم رشد مانند نور، حرارت، رطوبت و تغذیه تعیین می گردد. نتایج تجزیه واریانس نشان داد که اثر تیمار محلول پاشی و اثر متقابل تیمار محلول پاشی × زمان محلول پاشی بر عملکرد دانه در سطح احتمال یک درصد تفاوت معنی داری داشت. اما عملکرد دانه از لحاظ زمان محلول پاشی تفاوت معنی داری ملاحظه نشد (جدول ۲).

آهن، روی و منگنز را با نقش این عناصر در افزایش فعالیت آنزیم‌های سوپراکسید دیسموتاز، کاتالاز، پراکسیداز (۵۲) و در نتیجه کاهش تجمع ROS و تولید اتیلن مرتبط دانست. محققین متعددی افزایش عملکرد دانه را با محلول‌پاشی ریزمغذی روی و آهن در گندم گزارش کرده‌اند (۳۹، ۱۹). بنابراین با توجه به نتایج به‌دست آمده متوسط عملکرد کرت‌های محلول‌پاشی روی و آهن نشان می‌دهد که مصرف توام آهن و روی قابلیت دسترسی مواد غذایی را برای گیاه و رشد مناسب و افزایش عملکرد دانه را فراهم می‌کند که تأکیدی بر تغذیه متعادل گیاه در مرحله پر شدن دانه است. به‌طور کلی، محلول‌پاشی عناصر ریز مغذی روی و آهن در شرایط دیم و کمبود عناصر ریزمغذی در خاک توانست باعث بهبود و افزایش شاخص کلروفیل و پایداری غشای سلولی گیاه گندم شود. که این امر می‌تواند به علت نقش این عناصر به‌ویژه آهن در متابولیسم نیترژن و سنتز پروتئین و ساخت کلروفیل باشد. و در نهایت سبب افزایش صفات کیفی، عملکرد پروتئین دانه و عملکرد دانه گندم نسبت به شرایط شاهد (محلول‌پاشی آب خالص) گردید. اما اظهار نظر قطعی در مورد زمان‌های محلول‌پاشی نیاز به آزمایش‌های تکمیلی بیشتری دارد.

تشکر و قدردانی

این تحقیق با حمایت مالی دانشگاه عالی گنبد کاوس انجام شده است که بدین وسیله قدردانی و تشکر می‌شود.

برهمکنش تیمارهای محلول‌پاشی در زمان محلول‌پاشی بر روی رقم گندم از لحاظ صفت عملکرد دانه نشان داد که بالاترین مقدار عملکرد دانه در شرایط محلول‌پاشی توام روی و آهن در زمان پر شدن دانه . که از لحاظ آماری با تیمار محلول‌پاشی در زمان ساقه‌دهی در یک گروه قرار داشتند (جدول ۳). نتایج این تحقیق با یافته‌های جلال و همکاران (۲۳) که در محلول‌پاشی روی و آهن در گندم بالاترین عملکرد دانه را گزارش کرد، مطابقت دارد. محمد و همکاران (۳۶)، نیز گزارش نمودند که محلول‌پاشی عناصر ریزمغذی در گندم در مرحله سبز شدن، ساقه‌رفتن و رسیدن، حداکثر عملکرد دانه در مرحله ساقه‌رفتن بدست آمده که از نظر آماری با محلول‌پاشی در زمان رسیدن یکسان بوده است. به‌علاوه در پژوهش دیگری نیز، محلول‌پاشی توام روی و آهن با غلظت سه در هزار موجب افزایش رنگیزه‌های فتوسنتزی و در نهایت سبب افزایش عملکرد دانه گندم در زمان دانه‌بندی گردید (۴۸).

در این تحقیق افزایش عملکرد دانه نسبت به شرایط شاهد نشان‌دهنده بهبود ظرفیت مخزن در اثر کاربرد ریزمغذی روی و آهن در مراحل پر شدن دانه و ساقه‌دهی است. که سبب افزایش توان فتوسنتزی و در نهایت عملکرد دانه شده است (۳). گزارش شده، کاربرد آهن، روی و منگنز عملکرد دانه را نسبت به شاهد به طور معنی‌داری افزایش می‌دهد (۵۵) پورجمشید (۳۸) گزارش دادند که کاربرد مجزا و تلفیقی آهن، روی و منگنز موجب افزایش عملکرد دانه گندم می‌شود. همچنین بیان کردند، افزایش عملکرد دانه در نتیجه کاربرد

منابع

- Abbasi, N., J. Cherayhi and S. Hajinia. 2019. Effect of iron and zinc micronutrient foliar application as nano and chemical on physiological traits and grain yield of two bread wheat cultivars. *Scientific Journal of Crop Physiology*, 11(43): 85-104 (In Persian).
- Abbasi, A. and F. Shekari. 2016. Effect of zinc sulfate on growth and yield of wheat under soil zinc deficiency and drought stress, 6(2): 145-158 (In Persian).
- Abdoli, M., E. Esfandiari, S.B. Mousavi and B. Sadeghzadeh. 2014. Effects of foliar of zinc application sulfate at different phenological stages on yield formation and grain zinc content of bread wheat (cv. *Kohdasht*). *Journal of Agriculture*, 1(1): 11-17.
- Ahmadi, K., H. Qolizadeh, H.R. Ebadzadeh, R. Hosseinpour, F. Hatami, B. Fazli, A. Kazemian and M. Rafii. 2020. *Agricultural Statistics. Ministry of Jihad-e-Agriculture, Deputy for Planning and Economy. Information and Communication Technology Center. First volume. Crops, cropping year 2018-2019. 117 pp (In Persian).*
- Bameri, M., R. Abdolshahi, G. Mohammadi-Nejad, K. Yousefi and S.M. Tabatabaie. 2013. Effect of different microelement treatment on wheat (*Triticum aestivum*) growth and yield. *International Research Journal of Applied and Basic Science*, 3(1): 219-223.
- Bourang, Sh., S. Jahanbakhsh gedakahriz and A. Ebadi. 2019. The effect of cadmium chloride and foliar application of iron and zinc on biochemical characteristics wheat under hydroponic conditions. *Journal of Plant Process and Function*, 8(29): 1-13 (In Persian).
- Cakmaka, I. and U.B. Kutmanb. 2018. Agronomic biofortification of cereals with zinc: a review. *European journal of soil science*, 69: 172-180.
- Cakmak, I., M. Marzorati, p.v.d. Abbelee, K. Hora, T.H. Ijalling Holwerda, M.A. Yazici, E. Savasli, J. Neri and G.D. Laing. 2020. Fate and bioaccessibility of iodine in food prepared from agronomically biofortified wheat and rice and impact of cofertilization with zinc and selenium. *Journal of Agricultural Food chem*, 68(6): 1525-1535.
- Dapker, A., P. Deshpande, M. Oak, K. Paknikar and J.M. Rajwade. 2018. Zinc use efficiency is enhanced in wheat through nanofertilization. *Scientific reports*, 8: 6832.
- Demirkiran, A.R. 2009. Determination of Fe, Cu and Zn contents of wheat and corn grains from different growing site. *Journal of Animal and Veterinary Advances*, 8(8): 1563-1567.

11. Dimkpa, C.O. and P.S. Bindraban. 2016. Fortification of micronutrients for efficient agronomic production: a review. *Agronomy for Sustainable Development*, 36(1): 1-26.
12. Ebrahimnia, R., E. Bijanzadeh, A. Behpouri and R. Naderi. 2020. Leaf chlorophyll content and grain protein and yield changes of three durum wheat (*Triticum durum*) cultivars under nano fertilizer application. *Journal of plant Ecophysiology*, 12(40): 152-165 (In Persian).
13. FAO Statistical Pocketbook. 2019. FAOSTAT database. <http://faostat.fao.org>. Characters and seed yield of wheat. *Journal of Pharmacognosy and Phytochemistry*, 6(2): 1- 5.
14. Farhan, H.N. and T.M.B. Al-Dulaemi. 2011. The effect of foliar application of some microelements on growth and productivity of Wheat (*Triticum aestivum* L.). *Journal of Agricultural Sciences*, 7(1): 105-118.
15. Firoozi, Y., H. Feizi, A. Mehraban and M. Alipanah. 2018. Effects of foliar application time of nano-micronutrients on quantity and qualitative traits in rainfed durum wheat genotypes in moghan. *Iranian Journal of field Crops Research*, 16(1): 97-112 (In Persian).
16. Fitter, A.H. and R. Hay. 2002. *Environmental*. 3 rd Ed. Academic Press. San Diego, CA, USA.
17. Ghafari, H. and J. Razmjoo. 2015. Response of Durum wheat to foliar application of varied sources and rates of iron fertilizers. *Journal of Agricultural Sciences Technology*, 17: 321-331.
18. GharibEshghi, A., R. Adelzade, M.R. Shirii and K. Shahbazi. 2010. Effect of winter cold on membrane stability, chlorophyll Content and crown depth in some spring and winter wheat Genotypes in Ardabil Region. *Electronic Journal of Crop Production*, 3(2): 255-262 (In Persian).
19. Gomaa, M.A., F.I. Radwan, E.E. Kandil and S.M.A. EL-Zweek. 2015. Effect of some macro and micronutrients application methods on productivity and quality of wheat (*Triticum aestivum* L.) Middle East, *Journal of Agriculture Research*, 4(1): 1-11.
20. Gupta, N.K., A. Khan, A. Maheshwari, S. Narayan, O.P. Chhapola, A. Arora and G. Singh. 2015. Effect of post anthesis high temperature stress on growth, physiology and antioxidative defense mechanisms in contrasting wheat genotypes. *Indian. Journal of Plant Physiology*, 20: 103-110.
21. Helrich, K. 1990. Association of official analytical chemists. *Journal of AOAC, Incorporated*, 15(1): 673.
22. Hossain, H., M.A.Z. Sarkera, M. Saifuzzamana, J.A. Teixeira, M.V. Silvab, M. Lozovskayac and M. Akhtera. 2013. Evaluation of growth, yield, relative performance and heat susceptibility of eight wheat (*Triticum aestivum* L.) genotypes grown under heat stress. *International Journal of Plant Production*, 7: 615-636.
23. Jalal, A., S. Shah, A. Khan, T. Shah, M. Iiyas and P.A. Leonel Rosa. 2020. Agro- Biofortification of zinc and Iron in wheat grains. *Journal of Gesunde Pflazen*, 72: 227- 236.
24. Jalal, A., S. Shah, M.C.M. Telxeira Filho, A. Khan, T. Shah, Z. Hussain, M. Younis and M. Iiyas. 2020. Yield and phonological indices of wheat as affected by exogenous fertilization of zinc and Iron. *Agronomy Journal*, 15(1): 7130-7136.
25. Jomova, K. and M. Valko. 2011. Advances in metal-induced oxidative stress and human disease. *Toxicology Journal*, 283: 65-87.
26. Khoshgoftarmanesh, A.H., H. Shariatmadari, N. Karimian and M.R. Khajehpour. 2006. Responses of wheat genotypes to zinc fertilization under saline soil conditions. *Journal of Plant Nut*, 29: 1543-1556.
27. Leinonen, I., P.P.M. Lannetta, M. Macleod, R.M. Rees, W. Russell, C. Watson and A.P. Barnes. 2020. Regional land use efficiency and nutritional quality of protein production. *Journal of Global food security*, 26: 100386.
28. Li, M., S. Wang, X. Tian, J. Li, H. Zhao, C. Guo, Y. Chen and A. Zhao. 2015. Zn distribution and bioavailability in whole grain and grain fractions of winter wheat as affected by applications of soil N and foliar Zn combined with N or P. *Journal of Cereal Science*, 61: 26-32.
29. Li, M., S. Wang, X. Tian, S. Li, Y. Chen, Z. Jia, K. Liu and A. Zhao. 2016. Zinc and iron concentrations in grain milling fractions through combined foliar applications of Zn and macronutrients. *Journal of Filed Crops Research*, 187: 135-141.
30. Malakouti, M.J. and M. Homaei. 2004. Soil fertility of arid and semi-arid regions. *Tarbiat Modares University of Tehran Publications*, Second Edition, 488 pp (In Persian).
31. Melash, A.A., D.K. Mengistua, D.A. Aberaa and T. Alemtschay. 2019. The influence of seeding rate and micronutrients foliar application on grain yield and quality traits and micronutrients of durum wheat. *Journal of Cereal Science*, 85: 221-227.
32. Mirzakhani, M. 2017. Evaluation of Electrical Conductivity, Chlorophyll and Seed Yield of Wheat under Water Stress with Zeolite Application. *Journal of Crop Ecophysiology*, 11(1): 111-126 (In Persian).
33. Mohsenzadeh, S. and S.S. Moosavian. 2017. Zinc sulphate and nano-zinc oxide effects on some physiological Parameters of *Rosmarinus officinalis*. *American Journal of Plant Sciences*, 8: 2635-2649.
34. Mokhtarizadeh, A. and K. Taleshi. 2016. Comparison of application of livestock manure, biofertilizer and foliar application of zinc sulfate and ferrous sulfate on yield and yield components of dryland wheat in Khorramabad city. *Journal of Agriculture*, 9(1): 13-27 (In Persian).

35. Moradi Telavat, M.R., F. Roshan and S.A. Siadat. 2015. Effect of foliar application of zinc sulfate on minerals content, seed and oil yields of two safflower cultivars (*Carthamus tinctorius* L.). Iranian Journal of Crop Sciences, 17(2): 153-164 (In Persian).
36. Muhamad, A., M. Aslam, A. Sajid, G. Rozina and K. Sajjad. 2006. Response of wheat to foliar application of Nutrients. Department of Agronomy, NWFP Agricultural University, Peshawar Pakistan. Agricultural Institute, Quetta Balochista Pakistan.
37. Nadeam, F., M. Farooq, A. Ullah, A. Rehman, A. Nawaz and M. Naveed. 2020. Influence of Zn nutrition on the productivity, grain quality and grain biofortification of wheat under conventional and conservation rice- wheat cropping systems. Journal of Agronomy and Soil Science, 66: 1042-1057.
38. Pourjamshid, S.A. 2021. Investigation of the effect of foliar application of iron, zinc and manganese on morphological and agronomic traits of bread wheat (*Cultivar Chamran*) under different irrigation regimes. Environmental Stresses in Crop Sciences, 14(1): 109-118 (In Persian).
39. Ramzan, Y., M.B. Hafeez, S. Khan, M. Nadeem, S. Rahman, S. Batool and J. Ahmad. 2020. The grain quality and yield of wheat crop. International Journal of plant production, 14: 501- 510.
40. Rawashdeh, H.M. and S. Florin. 2015. Foliar application with iron as a vital factor of wheat crop growth, yield quantity and quality: A Review. International Journal of Agricultural Policy and Research, 3(9): 368-376.
41. Rehman, A., M. Farooq, I. Ozturk, M. Asif and K.H.M. Siddique. 2018. Zinc nutrition in wheat- based cropping systems. Journal of Plant and soil, 422: 283- 315.
42. Renildes, L., F. Fontes, D. Fred and R. Cox. 2008. Iron deficiency and zinc toxicity in soybean grown in nutrition solution with different levels of sulfur. Journal of Plant Nutrition, 21(8).
43. Reynolds, M.P., A. Pask and D. Mullan. 2012. Physiological Breeding I: Interdisciplinary Approaches to Improve Crop Adaptation, D.F: CIMMYT. Fisher, R.A. and R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring Wheat Cultivars, Grain yield responses. Australian Journal of Agricultural Research, 29: 897-903.
44. Sadri, M.H. and M.J. Malakooti. 1988. Investigating the effect of iron, zinc and copper consumption on improving the quantitative and qualitative characteristics of irrigated wheat. Journal of Soil and Water. Scientific Research Journal of Soil and Water Research Institute.
45. Safyan, N., M.R. Naderidarbaghshahi and B. Bahari. 2012. The effect of microelements spraying on growth, qualitative and quantitative grain corn in Iran. International Research Journal of Applications Basic Science, 3(S): 2780-2784.
46. Seilsepour, M. 2007. The study of Fe and Zn effects on quantitative and qualitative parameters of winter wheat and determination of critical levels of these elements in Varamin plain soils. Journal of Pajouhesh and Sazandegi, 76: 123-133 (In Persian).
47. Shivay, Y.S., R. Prasad, R.K. Singh and M. Pal. 2015. Relative efficiency of zinc- coated urea and soil and foliar application of zinc sulphate on yield, nitrogen, phosphorus, potassium, zinc and iron biofortification in grains and uptake by basmati rice (*Oryza sativa* L.). Journal of Agricultural Science, 7: 161-169.
48. Sohrabi Manesh, N., M. Daneshvar, N. Akbari and F. Nazarian Firoozabadi. 2012. Effect of foliar application time of micronutrients on grain yield and its components on two wheat cultivars under rainfed conditions. The first national conference on agriculture in difficult environmental conditions. Civilica, 6 pp (In Persian).
49. Suleiman, A.A., J.F. Nganya and M.A. Ashraf. 2014. Effect of cultivar and sowing date on growth and yield of wheat (*Triticum aestivum* L.) in Khartoum, Sudan. Journal of Forest Production and Industries, 3(4): 198-203.
50. Teimoori, N., G.R. Heidari, F. Hoseinpanahi, A. Siosehmarde and Y. Sohrabi. 2017. Response of physiological characteristics of sardary wheat ecotypes to foliar application of humic acid before and after flowering in dryland conditions. Journal of Plant Production Technology, 19(1): 173-190 (In Persian).
51. Wahid, A., S. Gelani, M. Ashraf and M.R. Foolad. 2007. Heat tolerance in plants: An overview. Environmental and Experimental Botany, 61: 199-223.
52. Waraich, E.A., R. Ahmad, A. Halim and T. Aziz. 2012. Alleviation of temperature stress by nutrient management in crop plants: A review. Journal of Soil Science and Plant Nutrition, 12: 221-244.
53. Wong, H.M. 2009. Probing the interactions between iron nutrition, salinity and ultraviolet-B radiation on the physiological responses of wheat (*Triticum aestivum* L.) and alfalfa (*Medicago sativa* L.). M. S. dissertation, Lincoln University.
54. Zago, M.P. and P.I. Oteiza. 2001. The antioxidant properties of zinc: Interactions with iron and antioxidants. Free Radical Biology and Medicine, 31: 266-274.
55. Zain, M., I. Khan, R.W. Khan Qadri, U. Ashraf, Hussain, S. Minhas, A. Siddique, M. Muzammil Jahangir and M. Bashir. 2015. Foliar application of micronutrients enhances wheat growth, yield and related attributes. American Journal of Plant Sciences, 6: 864-869.

Response of Physiological and Biochemical Characteristics of Aseman Wheat Cultivar to Foliar Application Zinc and Iron Micronutrient in Dryland Conditions

Zahra Ebrahimi¹, Abbas Biabani², Rahmatollah Mohammadi³, Hossein Sabouri⁴ and Ali Rahemi Karizki⁵

1- PhD student, Department of Agriculture, Gonbad Kavous University, University of Agriculture, (Corresponding author: agri.ebrahimi@gmail.com)

2- Associate Professor, Department of Agriculture, Gonbad Kavous University, University of Agriculture

3- Researcher of Agricultural-Horticultural Research Department, Agricultural and Natural Resources Research and Training Center of Golestan Province

4- Associate Professor, Department of Agriculture, Gonbad Kavous University, University of Agricultural Sciences

5- Assistant Professor, Department of Agriculture, Gonbad Kavous University, University of Agricultural Sciences

Received: 21 November 2021

Accepted: 9 January 2022

Extended Abstract

Introduction and Objective: Due to the lack of micronutrient elements and the urgent need for biofortification in important and strategic plants in the nutrition of human society such as wheat, it is necessary to evaluate any strategy to optimize the quality and production of this product. This has led researchers to investigate the effect of foliar application of zinc and iron at different stages of growth to evaluate grain yield and quality traits of wheat.

Material and Methods: In order to investigate the effect of foliar application of zinc and iron on the traits zinc and iron concentration and leaf chlorophyll content, nitrogen content in flag leaf, chlorophyll index, canopy temperature, Cytoplasmic membrane stability, grain nitrogen percentage, grain protein yield and grain yield of dry land wheat of Aseman cultivar, the experimental was carried out as a factorial based on randomized complete block design with 4 replications at the Agricultural Research Station And natural resources of Gonbad Kavous was done in 2019-2020 crop year. Experimental factors include foliar application at four levels (foliar application of zinc, foliar application of iron, simultaneous application of zinc and iron and foliar application of pure water as a control) and the second factor at three levels of foliar application time (tillering, shoot elongation and grain filling) Was considered.

Results: The results showed that foliar spraying with iron, foliar application of zinc and mixed use of iron + zinc had a significant effect on the studied traits. Also, foliar application at different stages of growth had a significant effect on the evaluated traits except chlorophyll index and grain yield. The interaction effect of foliar application at the time of foliar application also showed that the maximum amount of zinc in the flag leaf was related to the foliar application of zinc (at grain filling time) and the highest amount of iron in the flag leaf was related to the combined foliar application of zinc and iron (in Grain filling stage) and foliar application of iron (at the shoot elongation stage) were obtained. The highest percentage of grain nitrogen was obtained in foliar application of iron (2.06%) and foliar application simultaneous of zinc and iron (2.04%) at the time of shoot elongation foliar application. Who were statistically in a group? In addition, the grain protein yield in the simultaneous foliar application of zinc and iron at the time of shoot elongation had the highest amount compared to other treatments. Finally, the highest grain yield was obtained by simultaneous application of iron and zinc at grain filling time and shoot elongation.

Conclusion: In general, foliar application of zinc and iron micronutrients improved the quality traits of wheat and increased wheat grain yield compared to the control treatment. Also, foliar application of iron and zinc elements alone or in combination with each other increased grain yield and qualitative traits of dry land wheat in the climatic conditions of the region.

Keywords: Biofortification, Chlorophyll, Iron, Wheat, Zinc